

FAMILIE BAARS

Wie onderduikt in het zoete water heeft grote kans op een ontmoeting met de baars, een vrij algemene vis die hier vrijwel altijd vrolijk rondhangt. Voor Janny Bosman een prima gelegenheid om de *Perca fluviatilis* eens verder te belichten; en dan niet alleen met de flitsers.

De eierenstreng doet denken aan vitrage toilet papier (linksboven).

Baarsjes in wording kijken door de eierschaal het onbekende tegemoet (rechtsboven).

Een duidelijk verschil tijdens de nachtduik wanneer de baars goed te benaderen is (linksonder).

De baars zet letterlijk zijn stekels op.

Ook de kleine baarsjes moeten overleven dus leren al snel beschutting te zoeken.

Volwassen baars geniet van de zonnestralen, wat dat betreft lijken ze precies op ons (rechts).

Het begint weer voorjaar te worden en de watertemperatuur stijgt in de zoetwaterplassen.

Langzaamaan gaat het naar de 8 graden; de tijd dat de baarzen zich beginnen voort te planten in de ondiepe gedeeltes. In het duikgebied van De Beldert hebben wij dit seizoen de eerste ontmoeting met de baarseieren. Onder water hangen de takken van een omgewaaide boom en dit is blijkbaar een uitstekende plek voor moeder baars om haar eieren aan af te zetten. Ik raak gefascineerd en besluit de komende weken de eieren te fotograferen, dicht bij huis zodat ik elke week even kan controleren hoever het broed is en met de camera de ontwikkeling van het ei kan volgen. Maar allemachtig, dat valt nog niet mee. In de beginfase is het saai en ik besluit bij de Vinkeveense Plassen bij de welbekende boom eens te gaan kijken. Onder water hangen meterslange witte slierten in de takken en ik waan mij bij een kerstboom echter zonder feestverlichting. Op de bodem rollen strengen eieren heen en weer, bedekt met stof. Het lijkt wel uitgerold wc-papier dat in het water gegooid is! De lengte van de strengen kan wel twee meter worden en dat is behoorlijk aan de maat. Hoe is het mogelijk dat zulke grote plakken uit zo'n relatief klein visje komen. Het vrouwtje zet grote hoeveelheden eieren af en 'hangt' de kleverige eistrengen aan takken of riet. Deze worden vervolgens door de mannetjes razendsnel bevrucht met hom. De eieren nemen vanaf dat moment water op om te zwellen. De tijd van de ontwikkeling van het ei duurt circa twee tot vier weken afhankelijk van de watertemperatuur. Na verloop van een week zie ik eindelijk de voortgang in de ontwikkeling, maar het fotograferen valt vies tegen. Ik trek alles uit de kast wat ik tot mijn beschikking heb, van converter tot natte voorzetlens, om voor mij de maximale grootte van het embryo in beeld te

brenge. De camera wordt hierdoor topzwaar met alle lenzen erop en stilhouden is een must, maar zeker niet eenvoudig.

POTTENKIJKERS

Kenmerkend aan de baars zijn de rode staart en vinnen dat het geheel een prachtige kleur geeft in combinatie met de zwarte strepen op de zilver/bronskleurige schubben. Hun voedsel bestaat uit visjes en het verorberen van hun soortgenoten is geen uitzondering. Ondanks dat je ze regelmatig tegenkomt onder water blijft het altijd lastig de baars frontaal te benaderen. Mijn ervaring is dat ze voor je uit gaan zwemmen en dat wil je natuurlijk niet. Je wilt de mooie baars face-to-face hebben. Een uitzondering zijn de nachtduiken wanneer je makkelijker dichterbij kunt komen. De baarzen liggen dan rustig op de bodem te loeren naar hun prooi om vervolgens toe te slaan en met smaak hun late avondmaal te nuttigen. Het is heel jammer dat ik daar ondanks diverse duiken geen getuige van mag zijn. Ze willen dus geen pottenkijkers hebben want stel je voor dat ik hun felbegeerde prooi afhandig maak, dat zal ze toch niet gebeuren! Uiteindelijk lukt het me wel in de eindfase het ei te fotograferen. De eerlijkheid gebiedt mij te zeggen dat ik regelmatig met een vergrootglas de ontwikkeling heb gevolgd want met het blote oog is het voor deze dame helaas niet meer waar te nemen, wat een gepriegel. Tijdens mijn bezoeken aan de eieren is er geen ouder te bekennen, op een uitzondering na, dus broedzorg kent de baars nauwelijks. Een gelukkige bijkomstigheid is dat de eieren zelden worden opgevreten door rovers. Maar na het uitkomen van de eieren is het echter voor de jonkies vechten voor je leven in de harde onderwereld. Maar hier lijken ze hard aan te werken: Jonge zilveren baarsjes schitteren in mijn lamp tijdens de nachtduik en geven een happy feeling dat deze prachtige vis succesvol is voortgeplant.